

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Livānos, Rīgas
Ielā 33. Tālruni: redaktoram
41, redakcijai 58. Numurs
maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 17 (968)

Ceturtdien, 1957. g. 7. februārī

8. gads

Cūkkopība — mums visienesīgākā lopkopības nozare

Pēdējos divos gados mūsu kolchoza cūkkopji panākuši labus rādītājus cūkgaļas ražošanā. Šīs lopkopības nozares atšķirība no citām ir tā, ka no tās īsā laika posmā var iegūt ievērojamus ienākumus. Cūkkopības attīstībai nepieciešami trīs apstākļi: labi iekārtotas cūku novietnes, pastāvīgi labi cūkkopju kadri un ik dienas nepārtrauktas rūpes par teicamas un pietiekošas lopbarības sagādāšanu. Šādi apstākļi mums jau ir un ar katru dienu uzlabojas. Sprotams, liels trūkums kolchozā mums ir tas, ka nav savas barības bāzes un lopbarība cūkām jāiepērk no valsts. Tomēr, neskatoties uz to, cūkkopība kolchozam dod labus ienākumus.

Viena bekona (6,5—7 mēnešu) nobarošanai kolchozs patērē apmēram 550—600 rubļu. No tā izriet, ka viena bekona pārdošana valstij dod kolchozam apmēram 400—450 rubļu tīra ienākuma. Ja kolchozam būs pašam sava barības bāze, vienu bekonu pārdo dot var saņemt ap 600 rubļu tīru ienākumu.

Mūsu kolchoza cūkkopes no gada gadā gūst arvien labākus panākumus. Ja 1954. gadā cūkkopība kolchozam deva tikai 24735 rubļi, tad 1956. gadā 119.890 rubļu, tas ir, ienākumi palielinājušies gandrīz 5 reizes. 1955. gadā mēs ieguvām uz 100 ha aramzemes tikai 11 cnt cūkgaļas, bet 1956. gadā — 26 cnt. Tomēr šie sasniegumi mūs neapmierina.

Atsaucoties PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumam, mūsu kolchoza cūkkopes apņēmās 1957. gadā izaudzēt un pārdot 400 bekonu un iegūt uz 100 ha aramzemes ne mazāk kā 50 cnt cūkgaļas.

Mūsu kolchoza cūku fermā strādā darbu mīlošas, savas specialitātes meistarās — cūkkopes: Emīlija Dimante, Anna Buka un Marija Šilova un teicami veicot savus pienākumus, izpildīs arī apņemšanos un dos kolchozam bagātīgu ienākumu.

Ja mēs 1956. gadā ieguvām no lopkopības 335.000 rubļu ienākuma, tad šogad, tālāk attīstot lopkopību, nostiprinot lopbarības bāzi, uzlabojot darbu ar kadriem, mēs ienākumus no lopkopības dubultosim un šajā jautājumā galveno lomu ieņems cūkkopība.

I. Gaševs,
Čapajeva vārdā nosauktā
kolchoza priekšsēdētājs

Visu progresīvo

Šodien Kaļiņina un Čapajeva vārdā nosauktajos kolchozos notiks kolchozu priekšsēdētāju, lauksaimniecības specialistu un partijas pirmorganizāciju sekretāru rajona seminārs. Viņi saņāks tur, lai apmainītos lauksaimniecības, kolchozu ekonomikas un kolchoznieku ienākumu palielināšanas pieredzē. Lieta ir tā, ka līdz šim šie kolchozi stipri atpalika kā graudaugu ražības, tā arī lopkopības produktivitātes kāpināšanā. Taču pēdējo triju gadu laikā šajos kolchozos manāma kolchozu saimniecību un kolchoznieku izstrādes dienu ievērojama augsme.

Lūk, piemēram, Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā 1956. gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, piena izslaukums no katras govys palielinājies par 172 kilogramiem, 70 cūku nobarots bekonam, rezultātā ienākumi no lopkopības, salīdzinot ar 1954. gadu, palielinājušies par 70.000 rubļiem. Ja 1954. gadā no cūkkopības bija iegūti tikai ap 25 tūkstoši rubļu, tad 1956. gadā jau tuvu 120 tūkstoš rubļiem.

Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā 1956. gadā, salīdzinot ar 1954. gadu, no katras govys iegūts piena par 318 kg vairāk. Ienākumi no lopkopības palielinājušies par 56 tūkstošiem rubļu, bet no cūku fermas par 35 tūkstošiem. Kaut gan šajos abos kolchozos lopkopības attīstības līmenis un produktivitātes pieaugums ir vēl pavisam nepietiekošs, taču svarīgi tas, ka šo kolchozu kolchoznieki meklē un atrod atpalcības likvidācijas ceļus un ar katru gadu gūst lopkopības produktivitātes kaut nelielu kāpinājumu. Taču tas arī ir galvenais, jo lauksaimniecības produkcijas (labības, gaļas, piena utt.) pieaugums ceļ kolchozu un kolchoznieku ienākumus.

kolchoza ražošanā

Seminārā Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā iepazīsies ar jaunu skābbarības sagatavošanas paņēmieni virszemes stīpu veidā. Pateicoties šim paņēmienam, 1956. gadā kolchozs sagatavoja 286 tonnas skābbarības. Skābējot kukuruzu kopā ar mīstru, kolchozs ieguva ļoti labu skābbarību. Šis skābēšanas paņēmienas prasa daudz mazāku darba patēriņu, tāpat arī ērtis, jo skābbarību var sagatavot turpat pļaujāmā lauka malā. Šis virszemes skābēšanas veids ļoti izdevīgs slapjā rudens laikā, kad līdz gatavajām skābbarības tvertnēm pa sliktiem ceļiem grūti pievest zaļo masu.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchozā semināra dalībnieki paši uz vietas varēs pārliecināties, kā ieviešot lopkopju darbā mechanizāciju, var atvieglināt lopkopju darbu un paaugstināt darba ražīgumu. Šajā kolchozā lielopu fermā iekārtota automātiskā dzirdināšana, uzkarināmie sliežu ceļi, pa kuriem izved kūtsmēslus un pieved kā rupjo, tā sulīgo barību tieši no novietnēm. Sliežu ceļš iet gar piecām skābbarības bedrēm, kurās ieskābētas 700 tonnas skābbarības. Skābbarību no bedrēm iekrauj vagonetēs un transportē uz kūti ātri un viegli. Rupjā barība, it sevišķi ziemāju salmi, tiek samalcināti, sutināti un, piemaisot mineralvielas un miltus, uzlabo to ēdamību. Lopbarības virtuvē uzstādīts sutinātājs, blakus virtuvei ir lopbarības šķūnis, kur ar eksekšmašīnu salmus sasmalcina. Sasmalcināto salmu pārdošana sutinātājā un to nogādāšana no sutinātāja līdz lopiem mechanizēta. No šiem piemēriem var uzskatāmi redzēt kā, pamatojoties uz mechanizāciju, kolchoznieku darba apstākļi tuvojas fab-

riku strādnieku darba apstākļiem.

Semināra dalībnieki ap-runāsies ar Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza kolchozniekiem, satiksies ar labākajām slaucējām Annu Strodi un Veru Eiduku, labākajām cūkkopēm A. Buku, E. Dimanti un M. Šilovu, kuras godīgi un čakli strādā, vairo kolchoza un savus ienākumus.

Semināra mērķis parādīt to labāko, kas ieviests Čapajeva un Kaļiņina vārdā nosauktā kolchozu ražošanā, lai katrā rajona kolchozā plašāk un plašāk ieviestu tās pirmrindas darba metodes, kas atvieglina kolchoznieku darbu, ceļ darba ražīgumu, vairo no gada gadā kolchoza ienākumus.

Mūsu rajona kolchozi maza ražo piena. Pagājušajā gadā rajonā ieguvām tikai 127 cnt piena uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes, bet mums jāražo vismaz 260 cnt uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes. Tikai viens kolchozs, t. i., „Nākotne” daudz maz tuvojies partijas un valdības nospraustajiem mērķiem piena ražošanā un pagājušajā gadā deva 247 cnt piena uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes.

Pašlaik rajona kolchozos notiek atskaites — vēlēšanu sapulces. Pēc valžu ziņojumiem ļoti daudz vērtīgu priekšlikumu, kā veicināt kolchoza ekonomiku, ienes kolchozu darbaļaudis. Ļoti no liela svara kolchoza saimnieciskajā dzīvē tas, lai visi šie ienestie priekšlikumi tiktu ieviesti kolchozu ražošanā, lai kolchoznieki vēl vairāk varētu pacelt savu darba ražīgumu sevī un mūsu lielās Dzimtenes labā.

I. Braslavcs,
partijas rajona komitejas
sekretārs

PĀRSKATS

par gaļas ražošanu Čapajeva vārdā nosauktajā, Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā un rajonā

	Čapajeva v. n. k.		Kaļiņina v. n. k.		Rajonā	
	1955. g.	1956. g.	1955. g.	1956. g.	1955. g.	1956. g.
Iegūts gaļas uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes cnt	36,4	33,5	9,3	12,4	18,7	18,5
t. sk.						
Iegūts cūkgaļas uz 100 ha aramzemes cnt	11,3	26	8,7	8	8,1	10

PĀRSKATS

par piena ieguvu Čapajeva vārdā nosauktajā, Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā un rajonā

	Čapajeva v. n. k.		Kaļiņina v. n. k.		Rajonā	
	1955. g.	1956. g.	1955. g.	1956. g.	1955. g.	1956. g.
Iegūts piena uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes cnt	165	178	64	88	116,5	127
Iegūts piena no 1 barības govys kg	1394	1569	920	1262	1310	1411

KOMPLEKSO BRIGAZU NOORGANIZĒŠANA PALĪDZĒJA

Noorganizējoties kompleksajām brigādēm mūsu kolchozā, arī darbs tieši manā brigādē ritēja sekmīgāk kā agrāk. Pateicoties tam, 1956. gadā mēs saražojām vidēju lopbarības daudzumu visiem brigades lopiem.

Jāsaka, ka arī, piemēram, rupjās lopbarības — siena un āboliņa 1955. gadā nebija mazāk, bet mūsu brigades guvums tika sadalīts pa visa kolchoza brigādēm, jo tolaik pastāvēja laukkopības brigades. Turpretī 1956. gadā visa iegūtā lopbarība ir mūsu brigades rīcībā un tās devas mūsu brigades lopiem ir nedaudz lielākas kā pārējās kolchoza kompleksajās brigādēs.

Pašlaik brigādē rupjās lopbarības krājumi ir sekojoši: 26 tonnas siena un 18 tonnas salmu. Šis daudzums mums atļauj vienai govij dienā izbarot 3 kg siena un 5 kg salmu, zirgiem 8 kg siena. Lopu skaits un lopbarības esošie krājumi, aprēķinot rāda, ka šādas rupjās lopbarības devas mums pietiks līdz 10. maijam.

Jāatzīstas, ka daudz sliktāks stāvoklis ir ar sulīgo barību. 1956. gadā sagatavojām tikai 96 tonnas skābbarības un šis daudzums mums atļauj dienā govij izbarot tikai 10 kg.

Kāpēc mēs brigādē sagatavojām tik maz skābbarības? Tikai tāpēc, ka mums nebija tipveida betonēto skābbarības tvertņu, bet virszemes stīpās mēs baidījāmies zaļo masu skābēt, jo nebija pieredzes.

Lai pārliecinātos par virszemes skābēšanas noderīgumu, mēs ieskābējām 60 tonnas vīkāju mīstra skābbarības un 36 tonnas kukuruzas skābbarības.

Šis skābēšanas veids tagad, kad kukuruzas skābbarības bedre ir gandrīz jau izbarota, pierādīja savu efektivitāti. Skābbarība ir teicama un nav gājis zudumā gandrīz neviens kilograma zaļās masas.

Šogad mēs, nebaidoties neko, skābbarību skābēsīm virszemes stīpās un sagatavosim ne mazāk kā 10 tonnas katrai govij. Tas ir mūsu brigades spēkos un to mēs veiksīm.

Arī rupjās lopbarības bāzes nostiprināšanai mums likti droši pamati. Brigades ilggadīgo zālāju platība pagājušajā gadā palielināta līdz vairāk kā 80 ha un kopā ar dabisko pļavu sienu mēs katram liellopam sagatavosim ne mazāk kā 2,5 tonnas rupjās lopbarības — āboliņa un siena, nerēķinot nemaz salmus.

S. Pabērzs,
Kaļiņina vārdā nosauktā
kolchoza brigadieris

Izvirza deputatu kandidatus rajona padomei

Jersikas vēlēšanu apgabala № 14 vēlētāji 4. februārī pulcējās Madaliņas pamatskolā, lai izvirzītu deputatu kandidātu vietējām Darbaļaužu deputatu padomes vēlēšanām.

Pēc Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza celtniecības brigades brigadiera K. Jeranova priekšlikuma, kuru atbalstīja E. Dimants, par deputata kandidātu Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomei izvirzīja Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes priekšsēdētāju Bravinu, Nikandru Ivana d.

* * *

Tartaku vēlēšanu apgabala № 15 kolchoza darbaļaudis rajona Darbaļaužu deputatu padomes vēlēšanām par deputatu kandidātu vienbalsīgi izvirzīja partijas rajona komitejas pirmo sekretaru Braslavecu, Ivanu Isaka d.

* * *

5. februārī rajona komunālo uzņēmumu kombinata kolektīvs sanāca kopā, lai izvirzītu deputatu kandidātu rajona Darbaļaužu deputatu padomes vēlēšanām.

Rajona Darbaļaužu deputatu padomes vēlēšanām Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabala № 1 par deputatu kandidātu izvirzīja CSP inspektoru Neicgali, Kārlī Kārļa d. un nolēma lūgt viņa piekrišanu balotēties rajona Darbaļaužu deputatu padomes vēlēšanās.

* * *

Priekšvēlēšanu sapulcē kolchoza „Latgales zieds“ kolchoznieki rajona Darbaļaužu deputātu padomes vēlēšanām Aizupes vēlēšanu apgabalā № 23 par deputatu kandidātu izvirzīja kolchoza priekšsēdētāju Franci Pētera d. Bulmeistaru.

Lauksaimniecības arteļa „Cīņa“ biedri par deputata kandidātu rajona Darbaļaužu deputatu padomes vēlēšanām Rožkalnu vēlēšanu apgabalā № 16 izvirzīja rajona tautas izglītības nodaļas vadītāju Lustiku, Albertu Kazimira d.

* * *

Šīnīs dienās kolchoza „Zelta vārpa“ kolchoznieki devās uz kolchoza klubu, lai izvirzītu deputata kandidātu rajona Darbaļaužu deputatu padomes vēlēšanām Zepu vēlēšanu apgabalā № 12.

Kolchozniece Anna Aizpuriete ierosināja par deputata kandidātu rajona padomes vēlēšanām izvirzīt vienu no centīgākajiem kolchozniekiem Pēteri Jāņa d. Zundānu. Biedru Zundānu arteļa biedri pazīst labi un tādēļ nešaubdamies piekrita b. Aizpurietes priekšlikumam.

Kolchoznieki par deputata kandidātu rajona padomes vēlēšanām Zepu vēlēšanu apgabalā № 12 izvirzīja Pēteri Jāņa d. Zundānu un nolēma lūgt viņa piekrišanu balotēties rajona Darbaļaužu deputatu padomes vēlēšanās.

Sapulču dalībnieki nolēma vietējo padomju vēlēšanu dienu sagaidīt ar vēl labākiem panākumiem darbā.

R. Glušņonoks

Skābbarību sagatavot un uzglabāt virszemes stīrpās ir droši un izdevīgi

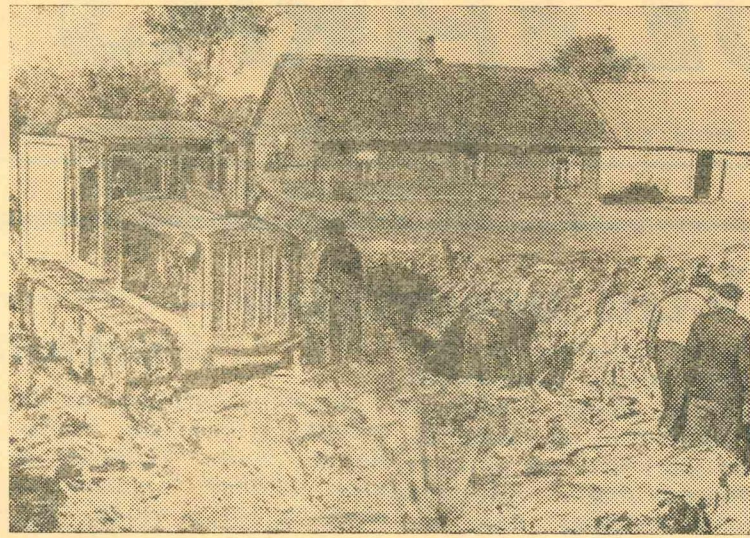
Viskarstākajā lopbarības sagatavošanas periodā 1956. gadā, kad daudzos rajona kolchozos jau bija ieskābētas vairākas simts tonnas zaļās masas, mūsu kolchozā vēl tikai domāja, kur ņemt cementu skābbarības tvertņu būvei. Cementa nebija, bet laiks gāja.

Tad pēc partijas rajona komitejas darbinieku ieteikuma mēs uzsākām skābbarības sagatavošanu virszemes stīrpās. Kāpēc to nedarijām agrāk? Par virszemes skābbarības sagatavošanas veidu zināja arī agrāk kā kolchoza priekšsēdētājs, tā daudzi citi. Bet nebija pārlicības, ticības, ka šādi skābējot skābbarība būs laba.

1956. gadā virszemes stīrpās sagatavojām kolchozā 286 tonnas skābbarības.

Darba process ļoti vienkāršs. Turpat lauka malā uz līdzena laukuma 4×10 m. sākām kārtām likt zaļo masu, kuru nepārtraukti noblīvēja traktors. Uz vienu tonnu masas izkaisījām 3—4 kg sāls. Kad lauks bija novākts un stīrpa labi noblīvēta ar traktoru, ar metala cirtni nolīdzinājām stīrpas galus un sānus. Pēc tam visa masa tika nosepta ar salmiem un apbēta ar zemi 30—40 cm biežumā. Galvenais pie šāda skābbarības sagatavošanas veida ir masas noblīvēšana un nosešana ar zemi.

Kad notika skābbarības sa-

Attēlā: skābbarības sagatavošana Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā virszemes stīrpās 1956. gadā.

gatavošana, daudzi kolchoznieki teica, ka tas viss ir niekošanās — mēslu, nevis skābbarības sagatavošana.

Tagad, kad bedres ir atvērtas, visas tamlīdzīgas domas izgaissušas, jo labāku skābbarību nevar vēlēt.

Skābbarība ērti paņemama, nav jālien bedrēs. Bedrēs bieži ir ūdens, te tā nav. Skābbarību ļoti labi izmanto lopī.

It sevišķi jāatzīmē tas, ka virszemes stīrpās mūsu kolchozā bojā nav aizgājis vairāk par vienu procentu ieliktais skābbarības, pie tam, mūsu kolchozā 100 tonnu skābbarības sagatavošanai, rēķinot plaušanu, pievešanu,

sakraušanu, blīvēšanu ar traktoru un stīrpas nosešanu — patērētas 79 izstrādes dienas, kurpretī Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā 100 tonnu skābbarības sagatavošanai cementa bedrēs patērētas 128 izstrādes dienas. Šis apstāklis ļoti no svara rādus darbu periodā, kad visur vajaga cilvēku, darba spēka.

Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza valde un kolchoznieki pārliecinoši atzīst, ka virszemes stīrpās skābbarību var sagatavot un uzglabāt teicamu un šogad skābbarību skābēsīm tikai tādā veidā.

J. Gorbačova,
kolchoza partijas
pirmorganizācijas sekretare

Pašreizējos apstākļos man arī tas ir sasniegums

1956. lopkopības gadā es, kopjot 14 govīs, ieguvu no katras pa 1998 kg piena. Sprotams, salīdzinot ar citām labākajām rajona un republikas slaucējām tas ir maz, bet man tas ir sasniegums, kurā esmu ielikusi daudz darba un pūļu.

Bieži lasu avīzēs un dzirdu par barības devām, ko savām govīm dod labākās rajona slaucējas. Tad arī it kā sašutums mostas pret mūsu kolchoza valdi, kas bieži nolaidīgi apgādā mūsu liellopu fermu ar lopbarību. Un, kā lai tā nav, kad šodien jāizbaro tikai 5 kg salmu un

14 kg skābbarības dienā vienai govij. Jāpateicās vienīgi skābbarībai, ja šodien vēl izslaucam daudz maz piena un saglabājas lopu miesas stāvoklis.

Nopietns pārmetums jāizsaka kolchoza vadībai, kura vēl līdz šim nav nodrošinājusi vienmērīgu šķiedeņa piegādi. Lūk, avīzē raksta, ka kolchozā „Nākotne“ govij dienā izbaro pa 4 spaiņi šķiedeņa, bet mums — nedēļām nepieved nemaz.

Mums visām slaucējām zināms, ka par izslaukto pienu kolchozs saņem pretī no valsts spēkbarību.

Citos kolchozos daļu no tās saņem govīs, bet pie mums tas notiek reti. Viss aiziet cūkām. Es sprotams nesaku, ka nav jādod cūkām, bet taču jāievēro arī slaucēju intereses, jāatbalsta viņas cēlajā darbā, lai arī mēs no savām brūnajām varētu iegūt ne 1569 kg piena no vienas govis kā tas bija 1956. gadā, ne 1998 kg, kā izslaucu es, bet krietni vairāk, tik, cik no mums prasa PSKP XX kongresa izvirzītie uzdevumi mūsu tautas šīsdienas vajadzībām.

A. Strode,
Čapajeva vārdā nosauktā
kolchoza slaucēja

1957. gadā iegūsim 2000 litru piena no katras slaucamas govis

Aizvadītajā gadā mūsu kolchoza slaucējas, palielinot izslaukumus no vienas govis par 172 kilogramiem, salīdzinot ar 1955. lopkopības gadu, ieguva caurmērā no vienas slaucamas govis 1569 kg piena. Labākās slaucējas, kā Anna Strode ieguva 1998 kg piena, bet Vera Eiduka — 1892 kg piena.

1956. gadā rupjās barības kolchozā sagatavots nepietiekošos daudzumos, it sevišķi siena un āboliņa. To krājumi šodien neatļauj govīm izbarot nevienu kilogramu siena. Tāpēc galvenā rupjā barība ir salmi. Daļa no tiem ir bojāti. Lai uzlabotu salmu ēdamību un tos ļoti labāk

izmantotu, mēs kolchozā uzstādījām salmu sutinātāju.

Pirms sutināšanas salmus samalcinām. Sutināšanas kastē tos ievietojam, apkaisot ar sāli, kaulu miltiem un kaļķi. Kad salmi izsutināti, tiem pie izbarošanas piejaucam nedaudz miltu. Šādi sagatavotus salmus ļoti ēd ļoti labi. Dienā vienas govis devā ietilpst 5 kg sagatavotu salmu.

Galvenā lopbarība ir un paliek skābbarība, kuras šogad bija sagatavots pa 6 tonnas uz vienu govī. Pašlaik vēl neizbarotas 250 tonnas skābbarības. Šis daudzums mums atļauj dienā govij izbarot 14 kg skābbarības,

rēķinot, ka šādas devas pietiks līdz 5. maijam.

Kaut gan barības baze ir niecīga, tomēr salīdzinājumā ar pagājušo gadu, šogad piena izslaukumi ir daudz augstāki.

Nesen, apspriežot PSKP CK Aicinājumu, mūsu kolchoza slaucējas apņēmās iegūt no katras govis 1957. gadā pa 2000 litru piena un kopprodukcijā dot uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes 225 cnt piena, tas ir, par 47 cnt piena vairāk uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes kā gadu iepriekš.

V. Deņņsova,
Čapajeva vārdā nosauktā
kolchoza zootehniķe

MŪSU REPUBLIKĀ

Aug ganāmpulku produktivitāte

Bauska («Cīņas» korespondents). Aizvadītajā lopkopības gadā Mežotnes MTS zonas kolchozi piena izslaukumu caurmērā no katras govis palielināja par 609 kg. Arī tagad kolchozu ganāmpulku produktivitāte aug.

Jaunā lopkopības gada pirmajos trijos mēnešos, salīdzinot ar attiecīgu laika posmu pagājušajā gadā, piena ieguve zonas kolchozos uz katrēm 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes pieauga par 7,5 centneriem. K. Marksa vārdā nosauktā kolchoza ļaudis pērn no katras govis izslauca vairāk nekā 3400 kg piena. Kopš 1. oktobra piena izslaukums no katras govis šajā kolchozā palielinājies par 84 kg un piena ražošanu vidēji uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes pieaugusi par 15,3 centneriem. Šā kolchoza pirmrindas slaucējas Elvira Zvejniece, Alma Anstranga un Austrā Līcīte no katras viņu kopšanā nodotās govis trijos mēnešos izslaukušas pa 905 līdz 984 kg piena.

Izslaukuma palielināšanā pirmo vietu ne vien zonā, bet visā rajonā ieņem kolchoza „Staļina ceļš“ slaucēja Milda Auziņa. Viņa trijos mēnešos, kopjot 12 govīs, no katras izslauca pa 1244 kg piena.

Kāpina piena izslaukumus

Ērgļu rajona lauksaimniecības artelī „Drošais ceļš“ ar katru gadu straujāk attīstās lopkopība. Pagājušajā lopkopības gadā caurmērā no katras govis izslaukti 498 litri piena vairāk nekā iepriekšējā. Jaunā lopkopības gada pirmajos trijos mēnešos piena izslaukums no katras govis palielinājies caurmērā par 111 litriem, salīdzinot ar to pašu laika posmu pērn.

Labākie panākumi piena izslaukumu kāpināšanā ir gados vecajai slaucējai F. Pūrlācei. Viņa jau izslaukusi apmēram 700 litru piena no govis.

Lai vasarā lopu produktivitāte celtos vēl straujāk, kolchoza valde paredzējusi ierīkot ilggadīgās kultivētās ganības un divkārtot lopbarības kulturu sējumu platību.

Jauna dzīvojamā ēka lopkopēm

Preiļi. Krasi no apkārtējām mājām ar saviem lielajiem logiem, augstiem griestiem, šifera jumtu izceļas jaunā ķieģeļu celtnē, kas uzbūvēta kolchoza „Jaunā dzīve“ slaucēju kopmītnei. Gaišajās un siltajās telpās dzīvo lopkopējas bb. Monika Pīzele, Antopina Sparāne, Genovefa Verze un Veronika Vucāne. Turvākajās dienās pabeigs arī lopbarības sagatavošanas telpas izbūvi un iekārtošanu, kas arī atrodas jaunajā ēkā.

Redaktore H. JEROFEJEVA